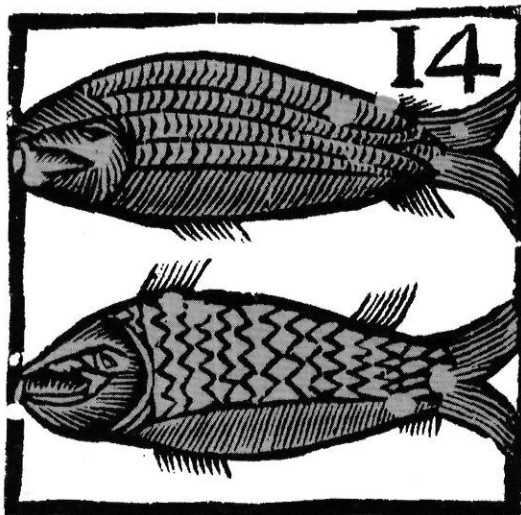




Bestiari



PEIX



l menjador, a dins de la peixera, hi ha tot un univers d'algues i flors de plàstic, i un peix tot sol a l'aigua, blau cel descolorit, amb els ulls negres. És constant, monòton: a vegades puja a la superfície i obre la boca i menja confetti rodó i brillant, i a vegades fins i tot baixa a la sorra i hi enfonsa el cap per agafar un cuc o per rascar-se, però la resta del temps dóna voltes i voltes meticulosament, primer cap a l'esquerra, després cap a la dreta, empentant-se de tant en tant una mica amb la cua. A casa primer deien que mirar el peix com gira els treia l'estrès, aquesta barreja estranya de cansament i de tristesa, i el trobaven elegant i exòtic, i era allò que ensenyaven de primer a les visites. Ara, però, que ja no és novetat, no el veuen, li passen pel costat i és com si no hi hagués res ni ningú. El peix sempre volta, avorrit i obsessiu, sense parar. La dona, a més, sovint es queixa, i amb raó, que sempre li toca a ella de netejar el filtre, i que fa fàstic.

Maria Mercè Roca

